

Гэта цікава!

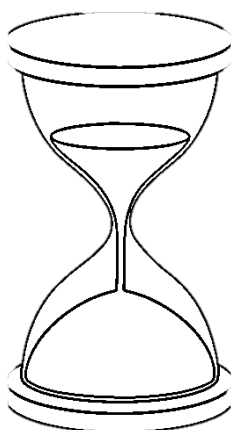
З даўніх часоў чалавек намагаўся прыдумаць, як адсочваць час. Дзеля гэтага ён назіраў за Сонцам, Месяцам, зоркамі. А таксама ствараў адмысловыя прылады – гадзіннікі.

Першыя гадзіннікі проста адмяралі адрэзак (адцінак) часу, за які адбывалася пэўнае дзеянне. Напрыклад, пясок перасыпаўся з адной чашы ў іншую. Такі гадзіннік называўся **знамон**.

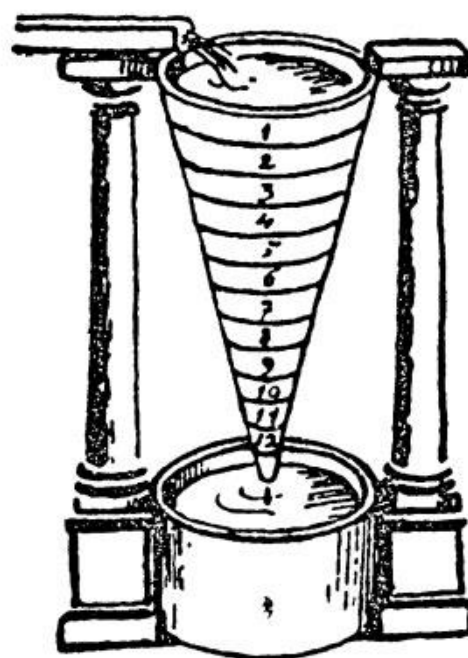
Альбо адрэзак часу, за які вада з вялікай ёмістасці перацячэ ў спецыяльную міску. Вадзяны гадзіннік мае назву **клепсідра**. Ён быў больш дасканалым. На вялікую ёмістасць наносілі рыскі, па якіх вызначалі, які зараз час. Больш за тое, старажытныя кітайцы стварылі нават клепсідру-будзільнік. Яны прымацоўвалі пад сцёк вады сцябло бамбуку на рухомым мацаванні. Калі сцябло запаўнялася вадой, яно перакульвалася з гучным “плюх”, і ўсе навокал чулі, што прайшоў пэўны час.

Існаваў і агнявы гадзіннік. Тут адцінкі часу вымяраліся часам выгарання алею ці згарання свачы. Так і казалі: “Зараз 2 свачы”.

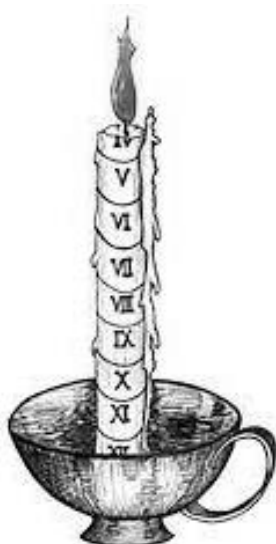
знамон

клепсідра

агнявы гадзіннік

III) Якой стрэлкі не хапае на малюнку? Дамалюй яе, дапішы прапушчаныя лічбы, размалюй карцінку.

